

Warszawa dnia 22 września 1999

inż. Henryk Szkuta
Prezes Zarządu "Szkuta" S.A.

Szanowny Panie Prezesie,

W odpowiedzi na Pański list z sierpnia br. przygotowaliśmy specjalny materiał dotyczący programów pomocowych. Zebraliśmy materiały z kilku źródeł i opublikowaliśmy je w przyjaznej formie, aby dostarczyć Panu jak najlepszy materiał informacyjny.

Załączony materiał jest przeznaczony dla kręgu osób i instytucji związanych z działalnością samorządową i społeczną, które swoją pracą, chcą się przyczynić do stabilnego rozwoju środowiska lokalnego.

Ze względu na swój charakter jest to materiał szybko dezaktualizujący się, dlatego postanowiliśmy na bieżąco umieszczać miesięczne aktualizacje materiału poprzez Internet. W tym celu przygotowaliśmy w tym miesiącu przewodnik internetowy po programach pomocowych: <http://www.cie.gov.pl/tem/pomocowe.html>. Na tej stronie znajdzie Pan podstawowe informacje dotyczące programów pomocowych. Dołożymy wszelkich starań, aby serwis ten był na bieżąco aktualizowany. Ponadto jeśli zechce Pan najważniejsze informacje otrzymywać regularnie drogą e-mailową proszę przesłać prośbę na adres: molszewski@mail.cie.gov.pl.

W razie jakichkolwiek pytań dotyczących integracji europejskiej będę wdzięczny za kontakt.

Z poważaniem

Michał Olszewski

7.15. Polityka przestrzenna

Ramy funkcjonalno – przestrzenne strategii stanowi **polityka przestrzenna**, której wyrazem są studia zagospodarowania przestrzennego województwa i studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin. W przypadku opracowania strategii zakłada się, że są one opracowywane równolegle bądź po opracowaniu strategii. Studia zagospodarowania przestrzennego z istoty rzeczy dotyczą: użytkowania terenu, osadnictwa, układów liniowych i struktur przestrzennych oraz wzajemnych relacji czasoprzestrzennych pomiędzy wyróżnionymi jednostkami. Wspólnym mianownikiem elementów zagospodarowania przestrzennego jest ich koncentracja, bądź dekoncentracja określająca stosunek zachodzący między podstawowymi funkcjami, tj. zamieszkania, pracy i wypoczynku.

Na użytkowanie terenu składają się: wody, lasy, użytki rolne, tereny zainwestowane i nieużytki. Polityka przestrzenna określa sposób wykorzystania tych form użytkowania.

Osadnictwo tworzy zhierarchizowany system jednostek miejskich i wiejskich, których rozmieszczenie i wzajemne związki decydują o rozwoju. Wśród nich kluczową pozycję zajmują aglomeracje miejskie wpływające na konsolidację sieci. W strukturze osadniczej istotnym zagadnieniem są relacje zachodzące między miastami a osadnictwem wiejskim. O żywotności struktur przestrzennych decydują układy liniowe komunikacji i zasilania. Ich sprawność jest motorem rozwoju. Polityka przestrzenna wyznacza przebieg głównych połączeń i tras, układy węzłowe oraz zasięgi ich oddziaływania. Wśród struktur przestrzennych w polityce przestrzennej wyróżnia się:

- obszary o specjalnym statusie prawnym: przyrodnicze obszary prawnie chronione (rezerваты, parki narodowe, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu), zlewnie chronione, strefy konserwatorskie, obszary ochrony uzdrowiskowej, tereny specjalne (wojskowe),
- obszary o dominujących negatywnych cechach: regresu społecznego (ubóstwa, depopulacji, zapóźnienia cywilizacyjnego) i gospodarczego (stare zespoły przemysłowe, zacofania rolniczego, ekstensywnej eksploatacji surowców), deficytu wody, dewastacji środowiska, zaniedbań w wyposażeniu w infrastrukturę techniczną itp.,
- obszary o specjalnych walorach: środowiska przyrodniczego, kulturowego,
- obszary szczególnych predyspozycji do rozwoju gospodarczego (korytarze rozwoju, specjalne strefy ekonomiczne) i dominujących funkcji: rolniczej i turystycznej,
- obszary o różnym tempie i rodzaju zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, adaptacja bez większych zmian, podlegające skoncentrowanym formom przekształceń, rezerwowe – oferujące możliwości nowego zagospodarowania.

Częścią polityki przestrzennej jest **gospodarka gruntami**, która odnosi się do gminy. Gospodarka gruntami powinna, z jednej strony, zapewnić właściwe funkcjonowanie całego organizmu gminy, a z drugiej tworzyć warunki rozwoju poprzez atrakcyjne oferty dla potencjalnych inwestorów. Do kategorii działań związanych z gospodarką gruntami zaliczyć należy: użytkowanie terenów, tworzenie własnych zasobów, przeznaczenie terenów pod określone funkcje oraz wywłaszczenia.

Gospodarka gruntami stanowiącymi własność gminy należy do właściwości rady i zarządu gminy, natomiast będącymi własnością Skarbu Państwa do właściwości administracji rządowej szczebla wojewódzkiego i rejonowego. Przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów stanowiących użytki klasy I-III, jeżeli ich zwarty obszar przekracza 0,5 ha, wymaga zgody ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klasy IV jeżeli ich zwarty obszar przekracza 1 ha oraz klasy V VI wytwarzanych z gleb pochodzenia ogrodniczego, torfowisk i oczek wodnych wymaga zgody wojewody. Wyjątkiem od tej reguły jest przeznaczenie gruntów tej klasy o powierzchni poniżej 1 ha na cele budownictwa mieszkaniowego, co leży w gestii rady gminy. Zmiana przeznaczenia gruntów klasy niższej należy w całości do kompetencji rady gminy.

Wywłaszczenie nieruchomości może się odbywać jedynie na cele publiczne, na rzecz Skarbu Państwa lub gminy, z przeznaczeniem na:

- budowę i utrzymanie dróg i urządzeń komunikacji publicznej,
- obiekty budowlane i urządzenia konieczne do zapewnienia łączności publicznej,
- ochronę środowiska,
- wznoszenie wałów przeciwpowodziowych,
- budowę i utrzymanie szkół podstawowych,
- budowę i utrzymanie szpitali i domów opieki społecznej,
- pomieszczeń dla urzędów,
- komunalne ujęcia wody,
- regulację cieków,
- urządzenia sanitarne,
- cmentarze,
- Urządzenia niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego i obronności kraju.

Ustalenie przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne dokonywane jest w ramach planów zagospodarowania przestrzennego oraz w ramach lokalizacji inwestycji.

Wszystkie rodzaje polityk powinny znaleźć swoje odbicie w postaci programów realizacyjnych, które w strategii powinny być wstępnie zarysowane. Opracowanie konkretnych programów i ich realizacja są domeną odpowiednich podmiotów strategii rozwoju danej jednostki i mogą się bardzo różnić w swoich ujęciach. Zależy to od wielu czynników począwszy od

specyfiki przedmiotu strategii stopnia zaangażowania podmiotu w jej realizację, a także od środków stojących aktualnie do dyspozycji.

Programy

Programy rozwoju są ostatecznym rezultatem strategii i najpełniejszą formą jej konkretyzacji. Ich treść wynika z krytycznego spojrzenia na rzeczywistość i wyobrażenia sobie kształtu przyszłości. Nawiązują one bezpośrednio do zidentyfikowanych problemów i sformułowanych celów rozwoju, co jest podstawą ich wiarygodności. Programy pełnią funkcję odzwierciedlenia ustaleń zawartych w strategii na proces podejmowania decyzji, czyli wpisania proponowanych zamierzeń w tok bieżących działań, uwzględniając: istniejące przepisy prawne, funkcjonujące aktualnie struktury zarządzania, realne środki stojące do dyspozycji i przejawiane zaangażowanie zainteresowanych stron.

Poszczególne programy, stanowiące w sumie swoistą całość, powinny być zapisane w formie uporządkowanej. Zawierać powinny one przede wszystkim:

- cel programu czyli konkretne zamierzenia ze wskazaniem spodziewanych efektów,
- określenie rodzaju i charakteru programu ze wskazaniem okresu realizacji,
- istotę i przedmiot programu, precyzując rzeczowy stosunek do zamierzenia,
- zakres programu określający stopień złożoności, odniesienia przestrzenne i relacje z całością strategii, podział na etapy realizacji,
- poszczególne zadania w układzie hierarchicznym wskazujące zarazem na ich związki,
- uwarunkowania realizacji zadań: techniczne, finansowe i organizacyjne,
- adresaci odpowiedzialni za realizację programu, zgodnie z ich uprawnieniami i kompetencjami.

Programy mogą być wpisane w działalność ciągłą o powszechnym i rutynowym charakterze, obejmującym pełen zakres przedmiotowy strategii bądź mogą się odnosić do działalności specjalistycznej, koncentrując się wyraźnie na wybranych zagadnieniach. Do działań o ogólnym charakterze można przykładowo można zaliczyć programy:

- zapewniające dopływ odpowiednich informacji i ich przetworzenie zgodnie ze specyfiką przedmiotu i perspektywami rozwoju,
- wykorzystując stan posiadania i gwarantujące sprawność funkcjonowania układów przestrzennych i systemów infrastrukturalnych,
- promocji zamierzeń i planowanych przedsięwzięć wśród bezpośrednio zainteresowanych i potencjalnych kontrahentów.

Programy specjalistyczne odnoszą się do poszczególnych sfer: społecznej, ekologicznej, gospodarczej lub ich elementów składowych bądź wyróżnionych układów zagospodarowania przestrzennego wskazując na: likwidację zaniedbań wynikających z przeszłości, unowocześnienie użytkowanych struktur zgodnie ze współczesnymi wymaganiami oraz stymulowanie i tworzenie nowych form działalności decydujących o pożądanym kierunku rozwoju.

Inne zależności między programami mogą wynikać z charakteru strategii. W przypadku strategii zachowawczych programy mogą dzielić się na eksponujące działania przystosowawcze, usprawniające zasilanie oraz stabilizujące dalszy rozwój. W strategiach prospektywnych priorytet mają programy dynamizujące i napędzające rozwój, wzmacniające zasilanie oraz zabezpieczające minimum i redukujące efekt polaryzacji.

Zapis programów w opracowanych strategiach jest ich wstępnym zarysem wymagającym szczegółowego opracowania przez struktury zarządzania odpowiedzialne za ich ostateczne sformułowanie i realizację.

USTAWA

z dnia 29 czerwca 2000 r.

o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa zasady organizowania się producentów rolnych w grupy producentów i ich związki oraz zasady i warunki udzielania ze środków publicznych pomocy finansowej związanej z ich organizowaniem i funkcjonowaniem.

Art. 2.

Osoby fizyczne prowadzące gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i osoby fizyczne prowadzące działalność rolniczą w zakresie działów specjalnych gospodarki rolnej mogą organizować się w grupy producentów rolnych, w celu:

- 1) dostosowania produkcji rolnej do warunków rynkowych, poprawy efektywności gospodarowania, planowania produkcji ze szczególnym uwzględnieniem jej ilości i jakości, koncentracji podaży oraz organizowania sprzedaży produktów rolnych, a także ochrony środowiska naturalnego;
- 2) wspólnego użytkowania maszyn i narzędzi służących do uprawy roli, nawożenia, pielęgnacji i ochrony roślin, do zbioru i dosuszania płodów rolnych, urządzeń do schładzania mleka, a także urządzeń do przechowywania i sortowania płodów rolnych.

Rozdział 2

Zasady organizowania i działania grup

Art. 3.

1. Grupa producentów rolnych, zwana dalej „grupą”, prowadzi działalność jako przedsiębiorca mający osobowość prawną pod warunkiem, że:

- 1) została utworzona przez producentów jednego produktu rolnego, zwanego dalej „produktem”, lub grupy produktów w celach określonych w art. 2 pkt 1,

- 2) działa na podstawie statutu lub umowy, zwanych dalej „aktem założycielskim”, spełniających wymagania określone w art. 4,
- 3) składa się z członków, udziałowców lub akcjonariuszy, zwanych dalej „członkami grupy”, z których żaden nie może mieć więcej niż 20% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników,

4) osiąga co najmniej:

- w pierwszym roku działalności - 51%,
- w drugim roku działalności - 60%,
- w trzecim roku działalności - 75%,

udokumentowanych przychodów ze sprzedaży produktów grupy wytworzonych w gospodarstwach jej członków,

- 5) określi obowiązujące członków grupy zasady produkcji, w tym dotyczące jakości i ilości produktów lub grup produktów oraz sposoby przygotowania produktów do sprzedaży.

2. Warunek, o którym mowa w pkt 4, obowiązuje po pierwszym roku działalności grupy.

Art. 4.

Grupą jest również spółdzielnia lub kółko rolnicze, które:

- 1) zostały utworzone przez producentów rolnych w celu określonym w art. 2 pkt 2,
- 2) działają na podstawie aktu założycielskiego,
- 3) określą obowiązujące członków grupy zasady wspólnego użytkowania maszyn, narzędzi i urządzeń.

Art. 5.

1. Akt założycielski grupy, z wyjątkiem grupy, o której mowa w art. 4, oprócz wymagań określonych w odrębnych przepisach powinien zawierać w szczególności:

- 1) zasady przyjmowania do grupy nowych członków oraz występowania członków z grupy, przy czym minimalny okres członkostwa nie może być krótszy niż trzy pełne lata obrotowe od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 8, a informacja o zamiarze wystąpienia z grupy powinna być złożona na piśmie co najmniej 12 miesięcy przed końcem roku obrotowego,
- 2) zasady zbywania akcji lub udziałów w spółce akcyjnej lub spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 3) wymóg przynależności tylko do jednej grupy w zakresie danego produktu lub grupy produktów,
- 4) wymóg sprzedaży przez członków grupy całości produktów lub grupy produktów za pośrednictwem grupy oraz odstąpienia od tej zasady,

- 5) zasady dostarczania przez członków grupy informacji dotyczących wielkości sprzedaży i cen uzyskiwanych za produkty, z uwagi na które grupa została powołana, a są sprzedawane poza grupą,
 - 6) zasady tworzenia i wykorzystywania funduszu specjalnego, o którym mowa w art. 5,
 - 7) sankcje wobec członka grupy, który nie wypełnia nałożonych na niego obowiązków.
2. W akcie założycielskim mogą być również zawarte postanowienia dotyczące w szczególności:
 - 1) zaputczenia członków grupy w środki produkcji,
 - 2) zasad wspólnego użytkowania sprzętu rolniczego,
 - 3) promocji produktów lub grupy produktów wprowadzonych do obrotu,
 - 4) przechowywania, konfekcjonowania i standaryzacji produktów lub grupy produktów.
 3. Akt założycielski grupy produkującej warzywa lub owoce, oprócz wymagań określonych w odrębnych przepisach, powinien zawierać w szczególności postanowienia, o których mowa w ust. 2 pkt 4.
 4. Akt założycielski grupy, o której mowa w art. 4, oprócz wymagań określonych w odrębnych przepisach, powinien zawierać w szczególności postanowienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 7 oraz ust. 2 pkt 2.

Art. 6.

1. Grupa producentów tworzy fundusz specjalny.
2. Fundusz specjalny jest przeznaczony na wypłacanie członkom grupy zaliczek za dostarczone produkty lub grupy produktów oraz na inne cele określone w akcie założycielskim.
3. Łączna wysokość dokonywanych w ciągu roku wpłat na fundusz specjalny nie może być mniejsza niż 3% udokumentowanej wartości sprzedanych produktów dostarczonych grupie producentów w danym roku przez wszystkich jej członków.
4. Środki z funduszu specjalnego podlegają zwrotowi członkom grupy.

Art. 7.

Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz produktów i grup produktów, o których mowa w art. 3 pkt 1, minimalną roczną wielkość produkcji towarowej oraz minimalną liczbę członków grupy, o której mowa w art. 4, biorąc pod uwagę zróżnicowanie regionalne, koncentrację podażi, sytuację na rynku produktów rolnych oraz aktualny stan zorganizowania producentów

Rejestracja grup i związków

Art. 8.

1. Wojewoda, właściwy ze względu na siedzibę grupy stwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, spełnienie przez grupę warunków określonych w art. 3 i 4 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 7 i dokonuje wpisu do rejestru grup.
2. Od decyzji wojewody, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 9.

1. Wniosek o wydanie decyzji administracyjnej dla grupy, o której mowa w art. 3, zawiera:
 - 1) nazwę i siedzibę wnioskodawcy,
 - 2) dane osobowe osób upoważnionych do reprezentowania grupy zgodnie z jej aktem założycielskim,
 - 3) oznaczenie produktu lub grupy produktów,
 - 4) wypis z rejestru sądowego dotyczący wnioskodawcy,
 - 5) akt założycielski wnioskodawcy,
 - 6) listę członków wnioskodawcy wraz z oświadczeniem o spełnieniu wymogów określonych w art. 5 ust. 1 pkt 4,
 - 7) plan działania grupy, opracowany na okres co najmniej 3 lat, zgodny ze statutem.
2. Wniosek o wydanie decyzji administracyjnej dla grupy, o której mowa w art. 4, zawiera:
 - 1) nazwę i siedzibę wnioskodawcy,
 - 2) dane osobowe osób upoważnionych do reprezentowania grupy zgodnie z jej aktem założycielskim,
 - 3) wypis z rejestru sądowego dotyczący wnioskodawcy,
 - 4) akt założycielski wnioskodawcy,
 - 5) przyjęte zasady wspólnego wykorzystywania maszyn, narzędzi i urządzeń,
 - 6) listę członków wnioskodawcy.

Art. 10.

1. Rejestr grup prowadzi wojewoda.
2. Rejestr grup zawiera:
 - 1) nazwę i siedzibę grupy,
 - 2) datę wydania decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 8 ust. 1,

- 3) nazwę produktu lub grupy produktów, ze względu na które grupa otrzymała decyzję,
 - 4) dane osób upoważnionych do reprezentowania grupy zgodnie z jej aktem założycielskim.
3. Rejestr jest jawny.
 4. Przepis ust. 2 pkt 3 nie dotyczy grupy, o której mowa w art. 4.
 5. Grupa jest obowiązana do informowania wojewody o każdej zmianie danych zawartych w rejestrze.

Art. 11.

W przypadku niespełnienia przez wnioskodawcę warunków określonych w ustawie wojewoda wydaje decyzję administracyjną o odmowie:

- 1) stwierdzenia spełnienia przez grupę określonych w ustawie warunków wpisu do rejestru,
- 2) dokonania wpisu do rejestru.

Art. 12.

Jeżeli grupa przestaje spełniać warunki określone odpowiednio w art. 3 i 4 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 7, wojewoda wydaje decyzję administracyjną o stwierdzeniu zaprzestania spełnienia przez grupę warunków ustawowych i skreśleniu jej z rejestru grup.

Art. 13.

Nadzór nad działalnością grup sprawuje właściwy ze względu na siedzibę grupy wojewoda.

Art. 14.

Grupa jest obowiązana do składania właściwemu wojewodzie rocznego sprawozdania finansowego do dnia 30 września po upływie roku obrotowego.

Art. 15.

Grupy producentów rolnych danego produktu lub grupy produktów, w celu reprezentowania swoich interesów, mogą organizować się w związki grup producentów rolnych, zwane dalej „związkami”.

Art. 16.

Związek może działać w formie spółdzielni, rolniczego zrzeszenia branżowego, stowarzyszenia, które zostały utworzone:

- 1) przez grupy producentów rolnych jednego produktu lub grup produktów, przy czym grupy producentów nie są członkami innego związku grup producentów tych samych produktów lub grup produktów,
- 2) do realizacji w szczególności następujących celów:
 - a) organizowania i koordynowania zaopatrzenia w środki produkcji,
 - b) organizacji i koordynacji zbywania produktów lub grupy produktów, będących przedmiotem działalności gospodarczej grup,
 - c) przechowywania i przygotowywania do obrotu produktów lub grupy produktów oraz ich wstępnego przetworzenia,
 - d) reprezentowania zrzeszonych grup wobec organów samorządowych i organów administracji państwowej,
 - e) promowania efektywnych metod produkcji i jakości oraz dostosowania produkcji do wymogów rynku przez informowanie oraz doradzanie grupom i ich członkom,
 - f) promowania technologii produkcji korzystnych dla środowiska,
 - g) prowadzenia analiz rynku oraz szkolenia producentów,
 - h) prowadzenia, za zgodą grup, ich obsługi prawnej i księgowej.

Art. 17.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa stwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, spełnienie przez związek warunków określonych w art. 16 i dokonuje wpisu do rejestru związków.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi rejestr związków.
3. Do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 9.
4. Do prowadzenia rejestru związków stosuje się odpowiednio przepisy art. 9-11.

Art. 18.

Nadzór nad działalnością związków sprawuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

Rozdział 4

Pomoc finansowa

Art. 19.

Grupy i ich związki otrzymują pomoc finansową ze środków publicznych przeznaczoną na założenie i wsparcie ich działalności administracyjnej w okresie pierwszych pięciu lat od dnia wydania decyzji administracyjnej stwierdzającej spełnienie przez grupę lub związek warunków określonych w ustawie.

Art. 20.

1. Pomoc finansowa dla grupy, o której mowa w art. 3, wynosi:

- 1) w pierwszym roku - 5%,
- 2) w drugim roku - 4%,
- 3) w trzecim roku - 3%,
- 4) w czwartym roku - 2%,
- 5) w piątym roku - 1%

udokumentowanych rocznych przychodów ze sprzedaży produktów, z uwagi na które grupa została utworzona i wytworzonych w gospodarstwach jej członków, przy czym pomoc ta nie może przekroczyć kosztu założenia grupy i rocznego kosztu jej działalności administracyjnej.

2. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, nie może być ponadto wyższa od:

- 1) w pierwszym roku - 80-krotności,
- 2) w drugim roku - 64-krotności,
- 3) w trzecim roku - 48-krotności,
- 4) w czwartym roku - 32-krotności,
- 5) w piątym roku - 16-krotności

przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, bez wypłat nagród z zysku, którego wysokość jest ogłaszana przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, za ostatni kwartał roku poprzedzającego przyznanie pomocy.

Art. 21.

Pomoc finansowa dla związku oraz grupy, o której mowa w art. 4, wynosi:

- 1) w pierwszym roku - 48-krotność,
- 2) w drugim roku - 32-krotność,
- 3) w trzecim, czwartym i piątym roku - 16-krotność

przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, bez wypłat nagród z zysku, którego wysokość jest ogłaszana przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, za ostatni kwartał roku poprzedzającego przyznanie pomocy, przy czym pomoc ta nie może przekroczyć kosztu założenia grupy i rocznego kosztu jej działalności administracyjnej.

Art. 22.

Pomocy finansowej udziela Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z przyznanych na ten cel środków.

Art. 23.

2 Wniosek o pomoc finansową grupa lub związek składa do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w terminie do 15 marca danego roku.

3. Do wniosku załącza się:

- 1) decyzję administracyjną, o której mowa odpowiednio w art. 8 i w art. 17,
- 2) wyciąg z rejestru sądowego,
- 3) plan działania na dany rok, zgodny z planem, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7,
- 4) oświadczenie grupy o planowanej sprzedaży produktów wytworzonych w gospodarstwach członków,
- 5) oświadczenie o planowanej wysokości kosztów zakładania i działalności administracyjnej grupy lub związku.

4. Wypłata pomocy finansowej następuje w dwóch ratach:

- 1) pierwszej zaliczkowej, w wysokości do 50% kwoty, której dotyczył wniosek w terminie do dnia 1 września,
- 2) drugiej, uzależnionej od faktycznie dokonanej sprzedaży, o której mowa w ust. 2 pkt 3, i poniesionych kosztów zakładania i działalności administracyjnej grupy lub związku, w terminie do dnia 31 marca roku następnego.

Art. 24.

Pomoc finansowa ze środków publicznych przyznana grupom i ich związkom podlega zwrotowi w całości lub w części w każdym przypadku wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

Art. 25.

1. Grupa i jej związek mogą korzystać z dopłat do oprocentowania kredytów zaciągniętych na cele inwestycyjne. Oprocentowanie tych kredytów wynosi 0,25 stopy redyskonta weksli Narodowego Banku Polskiego. Dopłaty do oprocentowania realizuje Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z własnych środków finansowych.
2. Grupa i jej związek mogą również korzystać z dopłat do oprocentowania kredytów zaciągniętych na cele obrotowe na zasadach ogólnych.

Art. 26.

1. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa poręcza kredyt preferencyjny udzielony grupie z przeznaczeniem na uzupełnienie funduszu specjalnego, o którym mowa w art. 6. Udział własnych środków finansowych członków grupy powinien wynosić co najmniej 30% udzielonego kredytu, stanowiącego równowartość 20 krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, bez wypłat nagród z zysku, którego wysokość jest ogłaszana przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, za ostatni kwartał roku poprzedzającego przyznanie kredytu preferencyjnego.

2. Kredyt, o którym mowa w ust. 1, spłacany jest w 10 ratach rocznych, przy czym kwota odsetek nie może być wyższa niż 0,25 stopy redyskonta weksli Narodowego Banku Polskiego.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki przyznawania kredytu preferencyjnego oraz tryb jego poręczeń.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i przepisy końcowe

Art. 27.

W przypadku gdy termin wejścia w życie ustawy uniemożliwia złożenie przez grupę lub związek wniosku o przyznanie pomocy finansowej w terminie określonym w art. 23 ust. 2, grupa lub związek składa wniosek do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w terminie do 15 czerwca 2000 roku, a wypłata o której mowa w art. 23 ust. 4 pkt 1, następuje w terminie do 1 grudnia 2000 roku.

Art. 28.

W ustawie z dnia 24 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93, z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741 i Nr 117, poz. 751, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 271) w art. 613 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§4. Przez producenta rolnego rozumie się również grupę producentów rolnych lub ich związek.”.

Art. 29.

W ustawie z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz.U. Nr 35, poz. 195, z 1992 r. Nr 75, poz. 368, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 769 i 770 oraz Nr 139, poz. 934) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Izba gospodarcza, utworzona przez grupy producentów rolnych i ich związki oraz przedsiębiorców prowadzących działalność przetwórczą lub handlową w zakresie produktów lub grupy produktów w rozumieniu przepisów o grupach producentów rolnych i ich związkach, powinna działać na rzecz dostosowywania produkcji, przetwórstwa i handlu do wymogów rynku, w szczególności w zakresie ilości i jakości produktów.”;

2) w art. 7 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b) W razie utworzenia izby przez podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 2a, liczba założycieli powinna wynosić odpowiednio 10 i 20.”

Art. 30.

W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 1991 r. Nr 9 poz. 31, Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, Nr 149, poz. 704, z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 107, poz. 689, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 780 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 150, poz. 983 i Nr 160, poz. 1058) w art. 7 dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) budynki i budowle wykorzystywane przez grupę lub jej związek na działalność statutową, po uzyskaniu wpisu grupy lub związku do rejestru grup lub związków, - w okresie 5 lat od dnia uzyskania wpisu grupy lub związku do rejestru.”

Art. 31.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482, Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 268, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602, Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654, Nr 142, poz. 704, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 34, poz. 146, Nr 90, poz. 405, Nr 137, poz. 639, Nr 147, poz. 686, z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 28, poz. 153, Nr 79, poz. 484, Nr 96, poz. 592, Nr 107, poz. 685, Nr 118, poz. 754, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776 i 777, Nr 137, poz. 926, Nr 135, poz. 932, 933 i 934, Nr 140, poz. 939, Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 383, Nr 108, poz. 685, Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 931, Nr 162, poz. 1112 i 1121, z 1999 r. Nr 49, poz. 484, Nr 62, poz. 689, Nr 95, poz. 1101, z 2000 r. Nr 43, poz. 488) w art. 17 w ust. 1 dodaje się pkt 4u w brzmieniu:

„4u) dochody grup producentów rolnych i ich związków.”

Art. 32.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz.U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369, Nr 98, poz. 473, z 1997 r. Nr 41, poz. 255, Nr 79, poz. 484 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 547 i 550) w art. 3 w ust. 1 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) powstawania i rozwoju grup producentów rolnych i ich związków.”

Art. 33.

Ustawa wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Zespół moderatorów (autorski) :

inż. HENRYK SZKUTA,
mgr inż. TOMASZ HENRYK SZKUTA,
mgr ARTUR WOJCIECH SZKUTA.

Biuro Projektów i Usług Techniczno – Organizacyjnych Budownictwa.

PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUG I INICJATYW GOSPODARCZYCH
„SZKUTA” S.A. w Toruniu, ul. Legionów 52 /9, telefony: 6-552-783; 6-551-
598; 6-752-311. REGON: P-005720584.